

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/២០០៥/០២២

យើង

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីបណ្តុះបណ្តាល ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

បណ្ណសារ

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងកំណត់ការគ្រប់គ្រងនិងការថែរក្សាបណ្ណសារដែលជាឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រ និងបញ្ជាក់សិទ្ធិរបស់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិសាធារណៈ ឬ នីតិឯកជន សម្រាប់បម្រើការស្រាវជ្រាវសំដៅជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ។

មាត្រា ២.-

វាក្យសព្ទដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះមានន័យដូចតទៅ :

១-បណ្ណសារ សំដៅឯកសារទាំងឡាយទោះបីស្ថិតក្នុងកាលបរិច្ឆេទក្នុងទម្រង់ ឬ ប្រភេទបែបណាក៏ដោយ ដែលរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិសាធារណៈ ឬ នីតិឯកជនបានបង្កើតឡើង ឬ បានទទួលក្នុងការបំពេញសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

២-បណ្ណសារសាធារណៈ សំដៅបណ្ណសាររដ្ឋបាលដែលក្នុងនោះមានបណ្ណសារចរន្ត អន្តរបណ្ណសារ និងបណ្ណសារស្ថាពរ ។

៣-បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជា សំដៅមជ្ឈមណ្ឌលតម្កល់បណ្ណសារដែលស្ថិតនៅក្រោមឱវាទទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

៤-បណ្ណសារឯកជន សំដៅឯកសារទាំងឡាយដែលបានបង្កើតឡើង ឬ បានទទួលដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិឯកជន ។

៥-ហ្វុន សំដៅបណ្តុំបណ្ណសារដែលក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលណាមួយបានបង្កើតឡើង ឬ បានទទួល ។

៦-ផែនហ្វុន សំដៅផ្នែកមួយនៃហ្វុន ដែលអង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលណាមួយបានបង្កើតឡើង ឬ បានទទួល ។

មាត្រា ៣._

បណ្ណសារដែលត្រូវរក្សាទុកជាស្ថាពរនៅបណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវបានចាត់ទុកជាបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

ជំពូកទី ២

លក្ខន្តិកៈនៃបណ្ណសារសាធារណៈ

មាត្រា ៤._

បណ្ណសារសាធារណៈមិនត្រូវបានរឹបអូស ផ្ទេរ ឬ ជួញដូរ និងគ្មានអាជ្ញាយុកាល ។
ក្នុងករណីដែលបណ្ណសារសាធារណៈ ស្ថិតក្នុងផ្សេងៗបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិករជនណាមួយ រដ្ឋអាចទាមទារយកឯកសារទាំងនោះមកវិញបានគ្រប់ពេលវេលា ។

ជំពូកទី ៣

ការរៀបចំ និងការថែរក្សាបណ្ណសារសាធារណៈ

មាត្រា ៥._

ការរៀបចំ និងការថែរក្សាបណ្ណសារសាធារណៈស្ថិតក្រោមឱវាទនៃស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដែលមានបណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជា ជាអ្នកទទួលបន្ទុក ។

ក្រៅពីតួនាទីប្រមូល ទទួល គ្រប់គ្រង ថែរក្សា សិក្សាស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយ បណ្ណសារសាធារណៈ បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជាមានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើការណែនាំការងារតម្កល់បណ្ណសារសាធារណៈនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ និងសហគ្រាសសាធារណៈ ។

មាត្រា ៦._

ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងការពារជាតិ និងក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិមានភារកិច្ចប្រមូល រៀបចំ ថែរក្សាបណ្ណសារសាធារណៈរបស់ខ្លួនផ្ទាល់និងបណ្ណសារសាធារណៈនៅតាមបណ្តាអង្គភាពក្រោមឱវាទ ។

មាត្រា ៧._

ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ត្រូវប្រមូល រៀបចំ ថែរក្សា និង បម្រើឱ្យការស្រាវជ្រាវ បណ្ណសារសាធារណៈរបស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ៤

ការគ្រប់គ្រងបណ្ណសាររដ្ឋបាល

មាត្រា ៨._

បណ្ណសារចរន្ត ជាឯកសារដែលក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ ឬគ្រឹះស្ថានឯកជន សហគ្រាសឯកជន ដែលទទួល បន្ទុកបម្រើសេវាសាធារណៈបានបង្កើត ឬ បានទទួលនិងដែលកំពុងប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាព ការងារនៅឡើយ ។

បណ្ណសារចរន្តត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងថែរក្សាដោយក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ នីតិបុគ្គលនៃនីតិសាធារណៈ ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិឯកជនដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃ មាត្រានេះ ។

មាត្រា ៩._

អន្តរបណ្ណសារ ជាឯកសារដែលលែងចាត់ទុកថាជាបណ្ណសារចរន្តត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិង ថែរក្សាដោយបណ្ណសារដ្ឋានរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ គ្រឹះស្ថាន សាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ ឬគ្រឹះស្ថានឯកជន សហគ្រាសឯកជនដែលទទួលបន្ទុក បម្រើសេវាសាធារណៈ ។

មាត្រា ១០._

បណ្ណសារស្ថាពរ ជាឯកសារដែលបានឆ្លងកាត់ការវាយតម្លៃ និងចាត់ទុកថាជាឯកសារ ប្រវត្តិសាស្ត្រសម្រាប់បម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈត្រូវបានថែរក្សាទុកនៅបណ្ណសារដ្ឋាន ជាតិនៃកម្ពុជា ដោយមិនកំណត់រយៈពេល ។

4

6/4

មាត្រា ១១._

ការជ្រើសរើស និងការបំផ្លាញចោលអន្តរបណ្ណសារនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ ឬ គ្រឹះស្ថានឯកជន សហគ្រាសឯកជន ដែលទទួលបន្ទុកបម្រើសេវាសាធារណៈ និងការប្រគល់បណ្ណសារសាធារណៈត្រូវអនុវត្តតាមការណែនាំរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ១២._

ការចំណាយក្នុងការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការថែរក្សាបណ្ណសារ ជាបន្ទុកថវិការបស់ក្រសួង ស្ថាប័នជាអាណាព្យាបាល និងជាបន្ទុកថវិការបស់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ ឬសហគ្រាសសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ៥

ការស្រាវជ្រាវបណ្ណសារសាធារណៈ

មាត្រា ១៣._

បណ្ណសារសាធារណៈ ដែលជាប្រភេទឯកសារផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសាធារណជនស្រាវជ្រាវ និងពិគ្រោះដើម្បីជាព័ត៌មានដោយគ្មានការហាមឃាត់ ។

ចំពោះបណ្ណសារសាធារណៈផ្សេងទៀត ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យស្រាវជ្រាវដោយសេរីក្រោយរយៈពេល ២០(ឈ្នាំ) គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃឯកសារ ឬគិតចាប់ពីថ្ងៃបញ្ចប់សំណុំរឿង ឬក្នុងករណីពិសេស ក្នុងរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៤._

ដើម្បីធានាការការពារអធិបតេយ្យជាតិ ការការពារសន្តិសុខជាតិ និងការការពារសិទ្ធិនៃការរស់នៅរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ បណ្ណសារសាធារណៈត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យស្រាវជ្រាវបានក្រោយ

រយៈពេលកំណត់ដូចខាងក្រោម :

-៤០(សែសិប)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃឯកសារ ឬគិតចាប់ពីថ្ងៃបញ្ចប់សំណុំរឿង ចំពោះឯកសារដែលប៉ះពាល់ដល់វិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ព្រមទាំងសៀវភៅអត្រានុកូលដ្ឋាន លិខិតសារការី និងសំណុំរឿងផ្ទុំ ។

ចំពោះឯកសារដែលប៉ះពាល់ដល់វិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ និង សណ្តាប់ធ្នាប់ សាធារណៈ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

-១២០(មួយរយម្ភៃ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃកំណើត ចំពោះសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន និង សំណុំឯកសារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្ររបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ។

មាត្រា ១៥._

ដើម្បីបម្រើឱ្យផលប្រយោជន៍សាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចកាត់បន្ថយរយៈពេល កំណត់ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវចំពោះហ្មង ឬ ផែនហ្មងនៃហ្មងណាមួយ ។

ដោយមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីសាមី ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលជាអ្នកបង្កើតបណ្ណសារ សាធារណៈ បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជាអាចអនុញ្ញាតឱ្យស្រាវជ្រាវបណ្ណសារសាធារណៈ មុន រយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៦

បណ្ណសារឯកជន

មាត្រា ១៦._

បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជាអាចទិញ ទទួលជាអំណោយ ឬទទួលជាបញ្ញើនូវបណ្ណសារ ឯកជនដែលមានតម្លៃជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ ជាបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជាធានាការគ្រប់គ្រង និងការថែរក្សា ព្រមទាំងបម្រើឱ្យការ ស្រាវជ្រាវបណ្ណសារឯកជននានាបាន ដោយគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ និងសិទ្ធិប្រហាក់ប្រហែល ។

4

មាត្រា ១៧._

រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលនៃនីតិឯកជនត្រូវផ្តល់ឯកសារ ឬ សំណុំឯកសារមានតម្លៃជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ ជាបេតិកភណ្ឌជាតិចំនួនមួយច្បាប់ ដល់បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជាក្នុងពេលអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួននៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ឯកសារ ឬ សំណុំឯកសារដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

**ជំពូកទី ៧
ក្រុមប្រឹក្សាបណ្ណសារ**

មាត្រា ១៨._

ត្រូវបង្កើតឡើងនូវក្រុមប្រឹក្សាបណ្ណសារដែលមានភារកិច្ច ៖

- ធ្វើសំណើអំពីគោលនយោបាយក្នុងការគ្រប់គ្រងបណ្ណសារ
- កំណត់គោលការណ៍ និងនីតិវិធីក្នុងការជ្រើសរើស ការវាយតម្លៃ ការបំផ្លាញចោលអន្តរបណ្ណសារ ការរក្សាទុកបណ្ណសារស្ថាពរ និងអំពីរយៈពេលកំណត់ ក្នុងការប្រគល់នូវបណ្ណសារសាធារណៈ
- ផ្តល់យោបល់ទាក់ទងនឹងបណ្ណសារឯកជនដែលមានតម្លៃជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ ជាបេតិកភណ្ឌជាតិ ។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

**ជំពូកទី ៨
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១៩._

មន្ត្រី ឬ បុគ្គលិករដ្ឋបាលទទួលបន្ទុកថែរក្សាបណ្ណសារសាធារណៈ ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់

ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន)រៀល ទៅ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន)រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់
ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ទៅ ១ (មួយ)ឆ្នាំ ពីបទរំលោភលើការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ។

មន្ត្រី ឬបុគ្គលិករដ្ឋបាលទទួលបន្ទុកថែរក្សាបណ្ណសារសាធារណៈ ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មាន
រំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ លើកលែងតែបណ្ណសារសាធារណៈ
ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈត្រូវផ្ដន្ទា
ទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន)រៀល ទៅ ៨.០០០.០០០ (ប្រាំបីលាន)រៀល
និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី)ឆ្នាំ ពីបទរំលោភលើការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ។

ក្នុងករណីបទល្មើសខាងលើដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ ឬសណ្តាប់
ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល ទៅ ២៥.០០០.០០០
(ម្ភៃប្រាំលាន)រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ការសមគំនិត ឬ ការប៉ុនប៉ងក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវផ្ដន្ទា
ទោសដូចគ្នា ។

មាត្រា ២០._

មន្ត្រី ឬ បុគ្គលិករដ្ឋបាលដែលបានធ្វើឱ្យខូចគុណភាព គៃបំបាត់ ជួញដូរ ឬនាំចេញទៅ
បរទេសនូវបណ្ណសារសាធារណៈ ដោយរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ នៃ
ច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន)រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០
(ប្រាំមួយលាន)រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

មន្ត្រី ឬ បុគ្គលិករដ្ឋបាលដែលបានធ្វើឱ្យខូចគុណភាព គៃបំបាត់ ជួញដូរ ឬនាំចេញទៅ
បរទេសនូវបណ្ណសារសាធារណៈ ដោយរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ នៃ
ច្បាប់នេះ លើកលែងតែបណ្ណសារសាធារណៈដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ
ឬ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន)រៀល
ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀលនិងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំទៅ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ក្នុងករណីបទល្មើសខាងលើ ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ

4

10/12

ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

ការសមគំនិត ឬ ការប៉ុនប៉ងក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ។

មាត្រា ២១._

ជនណាដែលបានធ្វើឱ្យខូចគុណភាព បំផ្លាញ តែបំបាត់ ជួញដូរ ឬ នាំចេញទៅបរទេស នូវបណ្ណសារសាធារណៈ ដែលរក្សាទុកនៅក្រសួង ស្ថាប័ន ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ បណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជា គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ សហគ្រាសសាធារណៈ ឬ គ្រឹះស្ថានឯកជន សហគ្រាសឯកជនដែលទទួលបន្ទុកបម្រើសេវាសាធារណៈ ដោយរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូច មានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលបានធ្វើឱ្យខូចគុណភាព បំផ្លាញ តែបំបាត់ ជួញដូរ ឬ នាំចេញទៅបរទេស នូវបណ្ណសារសាធារណៈ ដោយរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ នេះ លើកលែងតែបណ្ណសារសាធារណៈ ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ ឬ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ក្នុងករណីបទល្មើសខាងលើ ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខជាតិ ឬសណ្តាប់ ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

47

ការសមគំនិត ឬ ការប៉ុនប៉ងក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ។

មាត្រា ២២._

មន្ត្រី បុគ្គលិករដ្ឋបាល ឬ ជនណាដែលបានធ្វើឱ្យខូចគុណភាព បំផ្លាញ គេបំបាត់ ជួញដូរ ឬ នាំចេញទៅបរទេសនូវបណ្ណសារឯកជនដែលគ្រប់គ្រងដោយបណ្ណសារដ្ឋានជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៨ (ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។

ការសមគំនិត ឬ ការប៉ុនប៉ងក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ។

ជំពូកទី ៩

បទប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៣._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី
៣៧.០៥១០.៤៥២

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

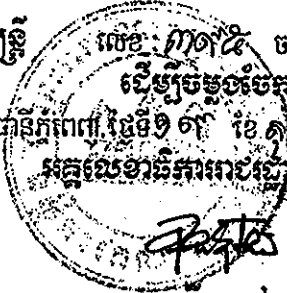
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សុខ អាន

លេខ: ៣០៩ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ណារី តាន់